

ΣΑΝ ΟΡΑΜΑ

Ἄνιστορῶ πὼς θεν' ἀνοίξη ἡ θύρα καὶ πὼς Οἰμπης,
Ἄντικρυ μὲν νύργοσταθῆς μ' ἀτέραντι συμπόνια,
Πανόρια πάντα, καθὼς μὲς στὸ λογισμό μου λάμπεις,
Γιὰ νὰ μοῦ πῆς πὼς μ' ἀπαντέχεις τόσα ἔρμα χρόνια.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

ΤΡΙΞΑΛΛΙΔΕΣ

ΤΟΥ Ν. ΛΑΠΑΘΙΩΤΗ

Ὅσες ψυχούλες ταπεινές, ἀπαράπονετες,
ποῦ σὰν τραγοῦδι ἀγγελοζήσαν τὴ ζωὴ τους,
κ' ἦσαν γλυκὰ τὰ δάκρυα τῶν ἀνέλπιδων
κ' εἶταν καμῶν ἀνθήματα οἱ θυμοὶ τους,
καὶ ἀλαφροπέρασαν τοῦ κόσμου ἐδῶ τὴ θάλασσα
σὰν ποῦ περνοῦν τὸ λογισμὸ οἱ ἐλπίδες,
πεθάναν ξεχασμένες καὶ ἀσυντρόφιαστες
κ' ἔγιναν ὅλες τριξαλλίδες.

Κ' ἔγιναν ὅλες τριξαλλίδες κ' ἔγιναν
στῆς νύχτας τὸ πονόψυχο σκοτάδι
καρδιάς παρηγορήτρας γλυκοστέναγμα,
χεριοῦ ἀπαλοῦ καὶ πονεμένου χάδι,
κ' ἔγιναν ὅλες τραγουδάκια αἰθέρια
ποῦ στάζουν σὰ δροσοῦλες ἀπ' τ' ἀστέρια
καὶ σὲ κοιμίζουν μὲ κρυφὸ νανούρισμα
σὲ ὄνειρων νεραϊδέων χέρια.

Βετούσα (Μυτιλήνης)

Θ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΑΛΛΟΥΣ ΕΛΛΑΔΙΤΕΣ. ★ ★ ★ ★ ★

Κάτι καθαρεβουσιάνικες φημερίδες τῆς Πόλης,
ποῦ μᾶς ἔρχονται κάποτε, κακὲς μᾶς φέρνουν εἰ-
δησες σχετικὰ μὲ τὸ Βενιζέλο. Ὁργιαζοῦν, λένε, οἱ
παλιοκομματικοί, καὶ καταβρωμοῦν τὸν τόπο μὲ τὴν
ἀτιμὴ τους τὴν ἀντιπολίτευση Πώπηδες, Κουλουβά-
κηδες, Χαιρόπουλοι καὶ ρέστοι. — Ὁ Βενιζέλος ἔφαγε,
ἔπνιξε, βουλιάξε, βουλιάζει, θὰ βουλιάξη τὸ Ἔθνος—
οἱ δοξολογητάδες τοῦ χτὲς οὐρλιάζουν κ' ἀνέβλαβα
φωναίζουν. Καὶ ὁ λαὸς τί κάνει, ἀλήθεια; Τ' ἀκούει
καὶ τὰ βλέπει χωρὶς ἀγανάχτηση οὐλα τοῦτα; Δὲ
θυμώνει ἡ ψυχὴ του; Δὲ μανίζει, δὲν ξεθυμαίνει
πουθενά; Γιατί; Ὁ λαὸς ἀφτὸς δὲν εἶναι κείνος ποῦ
ὡς τὰ πὲς ξελαρυγγιαζότανε γιὰ τὴν ἀνόρθωση καὶ
γιὰ τὸ Μεσία;

Ἐμεῖς ἐδῶ, στὰ Μπαλκάνια τὰ Βουργάρικα, σὲ
περικυκλωσιά, ποί, ὅπως καὶ νᾶναι, μοσκομυρρίζει

ἀλήθειαι καὶ ζωὴ, ξυπαζόμεστε μ' ἀφτὴ σας τὴν
κατάσταση· καὶ συχιζόμεστε, καὶ θυμόνομε, καὶ
κλιῖμε, καὶ κατάρα ὅλη εἶναι ἡ καρδιά μας γιὰ τὰ
χάλια σας ἀφτά. Χάλια, ἀλήθεια—Κοῖμα! Χάλια!

Δὲ βλέπουμε τοὺς ἄλλους τοὺς πολιτικούς ποῦ
στὴ θέση τοῦ Βενιζέλου θάρθουνε. Οἱ ἴδιοι, βέβαιαι,
οἱ παλιοί, μὲ κάποιους νέους στὰ χρόνια φάβλους,
μὲ Πώπηδες καὶ Χοίρους ἀνάμιχτοι. Καὶ ὁ λαὸς, ὁ
χτεσινὸς ὁ ἀγαναχτισμένος, ὁ βαριομοίρης ὁ λαὸς,
τὴν ἀνέχεται τὴν ἐνέργειά τους καὶ ζῆ μαζί τους
ἀκόμα. Καημένοι Ἑλλαδίτες! Δὲν εἶναι ἀκόμα χρό-
νος ποῦ μᾶς ἦρθε ἡ εἶδηση ἀπ' τὰ νοῦμερά σας—ἡ
εἶδηση τοῦ γκερεμισμοῦ κάθε παλιοῦ καὶ ἄρρωστον
καὶ φάβλου. Καὶ μὲ τίς φωνές σας, καὶ μὲ τὰ φου-
σκοτιά σας τὰ καμώματα, μᾶς κάνετε, ἐμεῖς, ποῦ
ζοῦμε τόσο μακριὰ ἀπ' τὴ χώρα ποῦ πάντα τὴ νο-
μίσαμε τῆς γῆς τοῦ ὄνειρου μας θεμελιώτρα, νὰ
νομίσουμε μᾶς κάνετε πὼς κάτι σὰ νὰ ἄρχιζε. Ἄ-
κούσαμε φωνές, καὶ ἀκούσαμε δοξογογήματα κ' ἐφκές.
Εἶπαμε: τώρα πιά ζωὴ ἀρχίζει. Μά, ἀπάτη! Νά,
σᾶς ἦρθε ὁ ἄθρωπος ὁ διαλεχτός, ὁ μόνος στὸν τόπο
σας, ὁ μοναδικός! Οὐρλιάζετε, φωνάζετε, Μεγάλο
τὸν ἐκράζετε. Κι ὁ ἄθρωπος ἀφτός, μ' ὅλα τὰ μπό-
δια, μ' ὅλη σας τὴ βρώμα, κάτι ἔκανε, κάτι σᾶς
ἔδωκε. Τὸ βλέπουμε μεῖς, στραβοί! Ὁ Βενιζέλος
φέρτηκε, ὄχι Μεγάλος ἴσως, δὲ θὰ σᾶς ἀξίζε τόσο.
Δούλεψε ὅμως, ἀκούρατος καὶ ἀσύγκριτος συναμε-
ταξύ σας, γιὰ σᾶς. Ρωτήσατε τὸν κόσμο. Ἐλάτε δῶ
νὰ σᾶς τὸ πῆ κάθε σκαφτιάς καὶ κάθε γουρουνιάρης
τῶν Μπαλκανιῶν. Ὁ Βενιζέλος νὰ σᾶς ξεκολλήση
κάθε βρωμαρρώστεια προσπάθησε, καὶ ἀπ' τὴ μοι-
χλιά καὶ τὴν ἀκνησιὰ νὰ σᾶς λεφτερώση προσπαθεῖ.
Καὶ σεῖς τὸν ἐλεφτερωτὴ νὰ τὸν ἐβλαβηθῆτε δὲ θέ-
λετε. Τοὺς ψέφτες ἀκούετε. Ἐ! σᾶς ἀξίζει κατα-
φρόνηση, σᾶς Ἀθηναῖοι, καὶ ὅλους σας Ἑλλαδίτες!

Τώρα οὐρλιάζουνε οἱ φάβλοι, καὶ οἱ φαγάνες
δουλέβουνε γιὰ νὰ γκερεμίσουνε τὸ μόνον ἄθρωπο
ποῦ εἶναι — μπορεῖ ὄχι τέλειαι, μὰ πάντα εἶναι —
ὁμοιος μὲ τοῦ ποιητῆ τὸ παλληκάρι: «Γιομίτος
γνώμη, καὶ ὅλος εἶναι γρανίτης, καὶ ἡ φελή του εἶ-
ναι ἐβγενικεῖαι, καὶ δείχνει σὰ συγγενάδι μακρινὸ
δικό μας, καὶ δὲν ἔχει τίποτε ποῦ νὰ τόνε πῆς
στερνοῦ φιλόσοφου ἠσκιο μὲ τὴ βουλιὴ τὴν ἄβουλη,
στὰ μνήματι γυρμένο». Οἱ φαγάνες δουλέβουνε,
καὶ δουλέβουνε πᾶνου σας, καὶ σεῖς τοὺς χαιρέστε,
σωπάτε, δὲν ἀγαναχτᾶτε, δὲν ξεθεώνετε, δὲ σκοτώ-
νετε. Ἄδειοι ἀπὸ γνώμη καὶ καρδιά! Λέιπει ἀπ' τὴ
ζωὴ σας μιὰ ψυχὴ, μιὰ φλόγα. Ἡ ζωὴ λείπει.

Ὁ Βενιζέλος νὰ σᾶς ζήσει θὰ μποροῦσε. Γνοια-
σμένα καὶ σπουδαγτικὰ ἄν τὸν ξετάζατε, τότε θὰ
τόνε νοιώθατε. Τώρα ὅμως ἀνοιαγοὶ καὶ φάβλοι.